

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/177/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912205488
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yveta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5912205488.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava 37, IČO: 31 749 542, zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Bolješikom, so sídlom U. XX, M., proti odporcom: 1/ W. S., nar. X.X.XXXX, bytom N. XX, 2/ D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, obaja zastúpení advokátom JUDr. Antonom Slamkom, so sídlom U. XXXX/XX, Q. I., o zaplatenie 18.014,58 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/153/2012-100 zo dňa 10. septembra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/153/2012-100 zo dňa 10. septembra 2014 potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcom trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 211,81 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie podľa § 111 ods. 3 O.s.p. Zároveň týmto uznesením nepriznal podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšieho konania. Je pravdou, že predmetné konanie bolo prerušené na návrh účastníka konania, a to z dôvodu, že prebiehali medzi účastníkmi konania rokovania za účelom uzavretia mimosúdnej dohody. Predmetné rokovania boli zdĺhavé a v konečnom dôsledku bezvýsledné, nakoľko obe strany súdneho sporu nedospeli k uzavretiu dohody. Navrhovateľ sa domnieval, že odporcovia v skutočnosti od samého začiatku nemali za cieľ uzatvárať mimosúdnu dohodu, aj keď takúto vôľu navonok voči navrhovateľovi deklarovali. Ich postup preto možno hodnotiť ako zavádzajúci. Zo strany okresného súdu navyše nebola realizovaná výzva ohľadom ďalšieho procesného postupu účastníkov, čím im odoprel právo na súdnu ochranu. Podľa názoru odvolateľa už samotným nepodaním návrhu na uzavretie súdneho zmieru alebo návrhu na zastavenie konania možno dôvodne usudzovať, že medzi účastníkmi nedošlo k uzavretiu dohody. Podľa názoru navrhovateľa mal súd sám pokračovať v konaní alebo zodpovedajúcim spôsobom vyzvať účastníkov na účely ďalšieho procesného postupu.

Odporcovia vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadali napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom

rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol, svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa preto v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že v posudzovanej veci bolo konanie prerušené z vôle účastníkov konania a bolo na nich, aby následne v rámci svojich procesných oprávnení vyplývajúcich z § 111 O.s.p. dbali na ochranu svojich práv. Žiada sa uviesť, že už v rímskom práve platila zásada, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.

Uvedené platí osobitne v sporovom konaní, kde je vždy na účastníkovi, aby v medziach stanovených Občianskym súdnym poriadkom realizoval svoje práva. Ak v danom prípade účastníci nežiadali o pokračovanie v konaní, nemal súd inú možnosť, ako konanie zastaviť, čo vyplýva z výslovného znenia § 111 ods. 3 O.s.p. Opomenutie splnenia povinnosti podať v určenej lehote návrh na pokračovanie v konaní nemôže naprávať súd svojou aktivitou, na ktorú je povinný účastník.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), teda vychádzal z princípu úspechu v druhostupňovom konaní. Navrhovateľ nebol so svojím opravným prostriedkom úspešný, z ktorého dôvodu bola odporcom priznaná náhrada trov odvolacieho konania v sume 211,81 Eur (vyjadrenie k odvolaniu podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 v sume 168,47 Eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v sume 8,04 Eur, 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. 35,30 Eur).

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.